Anul VI.—No. 136 5 Bani în Capitală.—10 Bani în Județe Miercuri, 21 Iunie (3 Iulie) 1889.

UNIVERSUL

APARE IN TOTE ZILELE LA 7 ORE DIMINEATA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI, STRADA BREZOIANU 19, BUCUREȘTI

ABONAMENTE

CAPITALĂ:		IN JUDEȚE:	
Pe un an	20 Lei	Pe 1 an	24 Le
Pe 6 luni	10 „	Pe 6 luni	12 „
Pe 3 luni	„	Pe 3 luni	6 „

ANUNȚURILE, INSERȚIILE ȘI RECLAMELE
SE PRIMESC NUMAI LA
ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
BUCUREȘTI STRADA BREZOIANU 19, BUCUREȘTI

CALENDAR PE 1889

Ortodox

Marți, 20 Iuniu.—Metodiu.

Catolic

Marți, 2 Iuliu.—Cer-Marieĭ.

Sórele rĕsare la 4-22; apune la 7-46.

Efemeride

20 Iuniŭ 1660.—Gheorghe Ghika Vodă opreşte intrarea în Bucureşti al luĭ Constantin Stefan, fostul Domn.

Regina Frumusețeĭ

Regina Frumusețeĭ

Regina Frumusețeĭ

Regina Frumusețeĭ

Regina Frumusețeĭ

Regina Frumusețeĭ

București, 20 Iuniŭ

Trebue numaĭ decât să se facă ceva pentru renălțarea Teatruluĭ național.

De şi ne pretindem maĭ presus decât predecesoriĭ noştri, în multe părți, e lucru sigur că întru ce priveşte teatrul, stăm maĭ prejos de cât în vremea rĕposatuluĭ Caragealiş şi în timpiĭ rodnicĭ aĭ direcțieĭ luĭ Pascali.

Din teatrul național, o instituție de stat, nu vedem ieşind nimic.

Puținele talente dramatice şi muzicale pe carĭ le avem—şi nu trebue să exagerăm importanța lor—se duc în străinătate, în teatre de a treia mână, şi totuşĭ, acolo, în teatre nesubvenționate, îşĭ găsesc pânea pe care aicĭ n'o pot avea.

* * *

Putem spune, făr' de mult înconjur, că, în starea de acum, Teatrul național e o superfetație.

Nimic vrednic n'am vĕzut ieşind din teatru, afară de ceea ce, printr'un talent extraordinar, putuse să se producă în afară de dènsul.

Teatrul național n'a format artiştĭ, ci numaĭ a folosit artiştiĭ produşĭ pe alte scene, şi în alte împrejurărĭ.

* * *

Oare asta trebuie să fie misiunea unuĭ teatru subvenționat de stat?

Oare, ceea ce se numeşte în Franța „Comédie française“ îşĭ înțelege ast-fel misiunea?

Ne repetăm.

Dar ne vom repeta mereŭ.

Misiunea Teatruluĭ național e să fie un teatru clasic,—care să inspire simțiminte morale şi serióse ascultătorilor,—cu riscul de a avea în fie care an, ca deficit, subvenția de câte-va zecĭ de miĭ de francĭ care i se dă de stat.

* * *

Dac' ar fi vorba numaĭ de specule şi de câştig, subvenția de la stat n'ar avea nicĭ un înțeles.

O panoramă, la Moşĭ, cu puțin capital, poate câştiga multe parale!

La Teatrul național, orĭ ce piesă de „Faubourg“ o considerăm ca un abuz. Când se daŭ operete, cu tot câştigul de zi, fie care român, ca contribuabil, trebue să se simtă frustrat.

Nu plătim fie care mica parte din subvenția teatruluĭ; n'aŭ cheltuit părinții noştri cu clădirea mareluĭ edificiŭ din piața teatruluĭ, ca să se deie publiculuĭ lecțiĭ de erotism, comediĭ scandalóse, drame infame.

* * *

Teatrul național trebue să fie o şcoală publică.

Cu aceste şcoale, publicul cheltueşte şi, precum nu e admis ca într'o şcoală primară să fie dascălul al celor maĭ cu dare de mână, tot aşa nu putem primi ca teatrul național să fie al celor puținĭ, bogațĭ, bĕtrânĭ carĭ vor să vadă baleturĭ şi reprezentațiĭ plastice, în cel d'întâiŭ teatru românesc.

* * *

Aceste scurte cugetărĭ ar fi de dorit să le aibă în vedere guvernul.

Spĕlarea cânilor.—(Vezĭ pag. 3)

DIN GERMANIA

(Corespondența part. a „Universuluĭ“.)

Berlin, 18 Iunie.

Absolutismul şi democrația

Organul d-luĭ de Bismarck, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, aruncă de câtva timp tunete şi fulgere în potriva miceĭ dar energiceĭ Svițere.

Campania aceasta, inspirată de cel maĭ mare diplomat al Europeĭ—căcĭ tot ce s'a scris vine de la Bismarck—a dovedit o dată maĭ mult cât de slab e absolutismul față cu democrația.

In adevĕr, ziarul oficios a fost silit să recurgă la cele maĭ meschine chichițe, în tocmaĭ ca un avocat ordinar. Culmea a atins-o acest ziar când a afirmat că Constituțiunea svițerană e rea...In ochiĭ d-luĭ de Bismarck, o constituție care permite unuĭ popor să se guverneze singur şi să se dezvolte cu o liniște ezemplară, o asemene constituție e greşită!

Germaniĭ contra Germanilor

Dar îndrăzneala oficioaseĭ şi-a găsit pedeapsa şi Svițera a fost rĕzbunată în chipul cel maĭ strălucit.

In adevĕr, germaniĭ înşiĭ şi-aŭ luat sarcina să rĕspundă germanilor. Partidul progresist a condamnat purtarea d-luĭ de Bismarck şi ĭ-a potolit puțin fanfaronada. Progresiştiĭ spun fără încunjur că diplomațiĭ germanĭ sunt ruginiți şi că n'aŭ dreptul să se supere pe Svițera, care e liberă să dea afară din casa eĭ pe spioniĭ şi pe agențiĭ provocatorĭ aĭ d luĭ de Bismarck.

Cu chipul acesta, efectul ce voia să facă cancelaria germană asupra opinieĭ publice europene a fost perdut.

E un întreg fiasco, care trebuie să fi amărît rĕŭ pe marele nostru om de stat. Dar, de! Şi oamenii ceĭ maĭ marĭ pot face greşeli.

Caraghiozlîcurĭ doctoriceştĭ

S'a isprăvit! Doctoriĭ noştri s'aŭ pus să uimească lumea.

Zilele astea s'a ținut adunarea generală a societățiĭ medicilor din Brunsvig. Şi ştiți ce hotărîrĭ aŭ luat onorabiliĭ urmaşĭ aĭ luĭ Esculap?

In înalta lor înțelepciune aŭ hotărît că e „nedemn“ ca medicii să dea consultațiĭ gratuite! Aceasta zic onorabiliĭ, e o atingere demnității a corpuluĭ medical.

Ce ziceți despre asta?

Mie mi se pare că medicii brunsvighezĭ aŭ judecat de astă dată cu punga, nu cu capul.

In tot cazul, trebuie să le meargă rĕŭ doctorilor de fac asemenea caraghiozlîcurĭ.

Tot ce nu e medic în Germania rîde de se prăpădeşte de „hotărîrile“ adunărilĭ medicilor din Brunsvig.

Dramele beției

In strada Manteuffel, într'o pivniță, locuieşte s'aŭ maĭ bine zis locuia vĕduva Schramm cu fiul eĭ.

Femeia era bețivă la culme; ea bea rachiŭ.

Alaltă seară, vecinii o vĕzură şezând în capul scăreĭ care duce la locuința sa, cu o sticlă de rachiŭ din care bea din când în când.

Dimineața, vĕduva fu găsită lângă pragul odăieĭ, lungită într'un lac de sânge. Era mórtă; la cap avea o rană adâncă.

Baba, după ce s'a îmbĕtat binc, a voit se vede să se culce; scoborînd scara, s'a împleticit şi a căzut până jos, unde s'a lovit cu capul de pragul de piatră.

Meyer

SAPOL L. Bertelli & C. DEPOSÉE

Noul săpun de toaletă **Sapol, cu bază de catramină**, preparat de chimistul dr. Bertelli din Milano, este tot ce poate fi maĭ bun şi maĭ plăcut pentru calitățile sale higienice şi *preservative* şi pentru suavul sĕŭ miros.

Sapol vindecă sigur tóte bólele de piele şi fereşte pe om de orĭ-ce molipsire.

Tótă lumea elegantă a adoptat ca săpun de tóletă numaĭ săpunul **Sapol**, care este cel maĭ excelent şi în acelaşĭ timp *cel maĭ economic din toate săpunurile higienice si de lux* aflate până azĭ în comerciŭ.

O bucată costă *leĭ 1.80*; treĭ bucățĭ, **leĭ 5.** De vînzare numaĭ la Administrația ziaruluĭ *Universul*, str. Brezoianu No. 19 Bucureştĭ.

Nuntă otrăvită

Iată amĕnuntele pe carĭ ni le trimite corespondentul nostru din Paris asupra groazniceĭ crime din Tomblaine.

Din ceĭ treĭ-spre-zece inşĭ otrăviți, treĭ aŭ murit deja.

Circulând zgomot despre arestarea luĭ Iosef Alba, tatăl mireluĭ, bietul om a rĕmas ca trăsnit. El voi să se ducă la atelierul în care lucrează, dar forțele l-aŭ trădat şi se întoarse acasă.

A fost acuzat Iosif Alba, pentru că singur, înte toți meseniĭ, n'a mâncat din prăjiturile otrăvite.

Sunt 20 bolnavĭ, dintre carĭ mare minune dacă or scăpa cinci, de oare ce toți sunt foarte reŭ bolnavĭ

Cauza acesteĭ otrăviriĭ ar fi foarte simplă.

Vanilia fiind scumpă, bucătăresele aŭ obiceiul de a se servi, ca se dea gustul de vanilie cremelor, de frunze de dafin. Aceste frunze, cum se ştie, servesc pentru estragerea acidului prusic, una din cele maĭ grozave otrăvurĭ.

Când frunzele sunt uscate, produc maĭ puțină otravă; dar frunzele nouĭ produc maĭ multă. In momentul distilăriĭ lor, ele daŭ perfect gustul vanilieĭ şi bucătăreasa